

פסק דין
(הכרעת דין וגזר דין)

בפני קובלנה נגד תלמיד שסיים את לימודיו עוד בתום סמסטר א' תשע"ב (בחוג לאנגלית ובתכנית הרב תחומית בפקולטה למדעי הרוח). הוא אף זכאי לתואר בוגר מיום 28 במרץ 2012 ובידיו אישור זכאות לתואר אשר מעיד על כך מיום 20 במאי 2012 (ת-1). את העבירות ביצע, כנטען בכתב הקובלנה, החל מחודש יוני 2012, כלומר, אחרי שסיים את חובותיו ואף לאחר שקיבל את אישור הזכאות האמור. על פי הנטען בכתב הקובלנה, במהלך הלימודים בסמינר אותו לקח, חש עצמו נפגע מהמרצה בנושא הקשור ללימודים וכתוצאה מתחושה זו פנה לראש החוג ואף נפגש עמו כדי לפרוש את טענותיו. כמו כן פנה התלמיד לוועדת ההוראה בכתב בו מנה את טענותיו. הגורמים המוסמכים דנו בטענות אלה, ואף כי התנצלו על הפגיעה שחש, לא מצאו לנכון לנקוט בצעדים משמעותיים נגד המרצה. גם נציבת הקבילות, פרופ' סתוי, לא מצאה לנכון לפעול כנגד המרצה וכנגד ועדת ההוראה החוגית. בהמשך לכך, בסמוך לתום לימודיו – ולאחר קבלת אישור הזכאות – החל הנקבל להטריד את המרצה במיילים אלימים, להפיץ מכתבים אנונימיים בקרב חברי סגל המכפישים את המרצה, ואף לרדוף אותו ברחבי הקמפוס ולהטיח בו האשמות קשות, נאצות וגידופים. הלשון בה נקט כוללת ביטויים כגון "סמרטוט", "חזיר", "קוף", "אפס פרימיטיבי", ועוד ביטויים קשים עוד יותר. הנקבל אף התפרץ, כך נטען, לכיתה בה לימד המרצה והטיח בו, מול כל התלמידים, כי "יסגור אתו חשבון". בהזדמנות אחרת מצא הנקבל את המרצה בספרייה ואיים עליו ש"לא ייתן לו מנוח כל חייו". במעשים המתוארים עבר הנקבל, לפי כתב הקובלנה, עבירות של פגיעה בכבוד מורה האוניברסיטה, התנהגות אלימה, הפרעה להוראה והתנהגות שאינה הולמת מעמד של תלמיד, עבירות לפי סעיפים 29.8, 29.9, 29.6, ו-29.10 לתקנון המשמעת (סטודנטים).

בקובלנה זו התקיים דיון מקדים במסגרתו דחיתי (ביום 11.6.2013) את בקשת ההגנה למחיקה על הסף מחמת חוסר סמכות. בהחלטה שנתתי, קבעתי שלמוסדות האוניברסיטה סמכות לדון בעניינו של הנקבל, למרות שזה קיבל כבר את אישור הזכאות לתואר. זאת, לפי שטרם קיבל את התואר (לפירוט ראו: החלטה 6/2013/ד מיום 11.6.2013). משדחיתי את טענת המחיקה על הסף התקיים דיון הקראה בקובלנה לגופה.

בפתח הדיון הודיעו לי הצדדים שהגיעו להסכמה, במסגרתה מודה הנקבל בעובדות ובעבירות שיוחסו לו. לפיכך, הרשעתי את הנקבל בעבירות של פגיעה בכבוד מורה

האוניברסיטה, התנהגות אלימה, הפרעה להוראה והתנהגות שאינה הולמת מעמד של תלמיד, עבירות לפי סעיפים 29.8, 29.9, 29.6, ו-29.10 לתקנון המשמעת (סטודנטים).

העונש עליו הסכימו הצדדים מבטא, לדעתי, איזון נכון בין חומרת העבירה לבין הנסיבות המיוחדות של המקרה. העבירה מצויה בקצה החמור והקיצוני של עבירות התנהגות. עבירות, כבר פסקו ערכאות המשמעת, חמורות לא פחות מעבירות אקדמיות, שכן הן עלולות לקעקע את התשתית שבה מתקיימים הלימודים האוניברסיטאיים. נאצות, קללות, רדיפה ואיומים על חברים בקהילת האוניברסיטה – תלמידים, עובדי מנהלה וביטחון ומרצים כאחד – משבשים את היכולת לקיים לימודים, ומסכנים את כלל הקהילה. למותר לציין שבאוניברסיטה ישנן דרכים רבות במסגרתן יכולים תלמידים לבטא חוסר נחת, עלבון או פגיעה שחשו. גם במקרה הנדון, התייחסו רשויות האוניברסיטה בכל הכבוד לתלונותיו של התלמיד, הגם שלא קיבלו אותן, בסופו של דבר. מעשיו של הנקבל אינם יכולים להיות מובנים או נסבלים ויש להוקיע אותם על ידי ענישה חמורה. עם זאת, בבואנו לגזור את דינו, יש מקום לתת ביטוי גם לתחושות הפגיעה הקשות אותן חש, לדבריו, מאותו מרצה. הנקבל העיד בפניי על המצב הנפשי הקשה בו היה שרוי בעקבות האירוע ה"טראומטי" (לדבריו) שהיה לו עם המרצה. למרות שאירוע זה לא פורט בפניי ואין הוא רלוונטי לקבילה, השתכנעתי שאותו מאורע הותיר צלקת בנפשו של הנקבל, שהובילה אותו למעשים קיצוניים אלה. הגם שאין בכך כדי להצדיק, ולו במעט, את התנהגותו, יש בכך לתת רקע לעוצמת "הזעקה" המרה אותה זעק, לדבריו. הנקבל מודה שטעה ומצטער על מעשיו, אלא שלדבריו היה "אבוד" באותה תקופה. בעקבות האירוע הוא הפיק לקחים ולמד, ולנושא זה חשיבות רבה בגזירת העונש.

לפיכך, אני גוזר את עונשו של הנקבל כדלקמן:

- א. הרחקה בפועל לשנתיים, במהלך השנים תשע"ד ותשע"ה. זאת, אם ירצה הנקבל לשוב ללימודים באוניברסיטה.
- ב. מניעת אישורים ממועד הדיון ועד סוף סמסטר ב' תשע"ד. זאת, לאור העובדה שהנקבל כבר זכאי לתואר, אולם לא קיבל אותו בפועל.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.
יפורסם ללא שם התלמיד.

פרופ' ישי בלנק
הממונה על המשמעת